

dette Ministerium er et saadant, som i nuværende Dieblik bedst kan løse den Opgave, som nu ligger for, at ende de pinlige Forhandlinger med Ulandet, at skaffe os en Heelstatsforfatning med de danske Grundlovsbestemmelser, efter Januarprogrammet, bibeholde for Kongerigets Vedkommende, og endelig et Ministerium, der kan klare Sagerne med Hertzugdømmerne. Jeg troer, at der i et Dieblik, som dette, er meget Betænkeligt ved et Ministeriske, og at neppe noget nyt Ministerium kan løse disse forskellige Opgaver. Dernæst vil en Oplosning af Rigsdagen ligesaa lidt være ønskelig. Jeg vil ikke sige, man skal frygte en saadan, det skal man ikke; thi Alt, hvad der er grundlovsmaessigt, det maa man finde sig i, selv om det har nogle Ulemper; men, naar man holder fast ved det constitutionelle Liv, naar man har Grundloven kjær, saa vil man ikke gjerne trætte Folket, og vil ikke gjerne vænne Bælgerne af med det offentlige Liv, ved unødigen at trætte dem.

Men Farerne ere ikke blot truende for Indlandet, Farerne true ogsaa fra Ulandets Side. Jeg vil spørge Enhver, hvorledes Ulandet vil domme om Rigsdagen i det Tilfælde, at det kongelige Budskab ikke antages. Det er ganske vist, at Ulandet betragter det kongelige Budskab, og hvad der er optaget, som et for Danmark meget stort Gode. (Stemmer: Hør! Ja!). Naar nu Rigsdagen ikke gaaer ind paa det, saa skal den danske Rigsdag, som før har hørt Complimenter fra Ulandets Side, høre de ikke ubetydelige Indvendinger, der kunde gjøres ved denne Leilighed. Man hører dog kun altfor ofte, at den danske Rigsdag, den danske Grundlov bliver lagt for Had i Ulandet (Ja!).

Altsaa staae de Farer, der ligge i Antagelsen af det kongelige Budskab, ikke i Sammenligning med de Farer, der ligge i en Forkastelse. Naar jeg nu gaaer over til dette foreliggende Uendingsforslag, saa troer jeg, at det staaer og falder med den Indvending, som ogsaa er fremkommen fra en æret Forslagsstillers Side, der selv havde Ordet i denne Sag igaar. Det er en uomstødelig Sandhed, at Prindsen af Glücksborg aldeles ikke kan arve Mo-

narchiet ifølge Lex Regia; det have Forslagsstillerne selv indrømmet. I det Dieblik hans Gemalinde cederer Thronen til ham, saa er Kongeloven de facto ophævet (Stemmer: Nei! Jo!), ifølge den Paragraph i Kongeloven, som den ærede Folkethingsmand for Sorø Amts 3die Valgfreds (Fischer) oplæste igaar, nemlig § 37. Prindsen af Glücksborg kan slet ikke, som der er blevet sagt, completere sin Gemaltines manglende Rettigheder til det kielste Holsteen; det er en aldeles uomvistelig Sandhed. Man kan gjøre dette meget anstueligt. Den Wiisdom, sagesse, som der ved denne Leilighed omtales i Noterne, gaaer ud paa, at bringe den foregaaende Tilstand saa nær hen til den tilsigtede Tilstand som muligt; men en jevn Overgang fra denne ene til den anden Tilstand er ikke opnaaet. Man kan bringe Tilstandene meget nær hinanden, men en Kluft ligger der altid imellem Kongelovens Ophævelse og den nye Heelstats Indførelse, og denne Kluft gjøres ikke mindre ved Hovedforslaget under Nr. 2. Man kan, som sagt, gjøre dette meget anstueligt. Tænker man sig, at Prindsesse Louise vil til at række Prinds Christian Kronen, saa vil i samme Dieblik, den berører hans Hoved, Kronen forsvinde, blive borte imellem hendes Hænder. Men sees der da ikke bestomindre en Krone paa Prinds Christians Hoved, saa er den et Product af flere Factorer, blandt hvilke Kongeloven kun er een. Naar altsaa Kongelovens Arvesølge opheves, og Kronen saa kommer til at sidde paa Prinds Christians Hoved, saa rækkes den ham ikke blot af hans Gemalinde, men den rækkes ham af det danske Folk; den rækkes ham af Hs. Majestæt Kongen, som den nuværende Regent i Landet, og den rækkes ham med hele Europas forenede Bisfald. Ingen af disse Factorer kan borttages, men alle til sammen ere de tilstrækkelige til at betrygge ham i den Rettighed, han derved opnaaer.

Jeg for min Deel har udtalt, at jeg har den Tillid til det nuværende Ministerium, at det handler med dansk Sindelag og Fædreslandskjærlighed i denne Sag. Jeg troer, at det nuværende Ministerium vil blive ved at staae paa Lovens Grund, og at det navnlig for Kongerigets Vedkommende vil